

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/184/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115205375
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7115205375.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v spore žalobkyne H. Y. M. R., Z., W. XX.X.XXXX, M. F. V., Š. XX, zast. advokátom JUDr. Miroslavom Katunským so sídlom Košice, Floriánska 16, proti žalovanému Spoločenstvo - SVB, Štúrova 19 Košice, IČO: 31308813 so sídlom Štúrova 19, Košice, zast. JUDr. Zsolt Vargom, predsedom, o zaplatenie 2 915,09 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 13C/76/2015-82 z 11.11.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňu trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňu sumu 2 915,09 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 25.5.2012 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Priznal žalobkyňu právo na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 % (výrok II).

Súd vychádzal z toho, že žalobkyňa je vlastníčkou bytu č. 3 na 1. podlaží bytového domu súpisné číslo 1392 (vchod 19), Štúrova 19 v Košiciach, postaveného na pozemku parcelné číslo 200 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 256 m², spoločných častiach a spoločných zariadení bytového domu súpisné č. 1392, Štúrova 19 Košice postaveného na pozemku č. 200 o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 978/10000-in k celku, pozemku parcelné č. 200 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 256 m² o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 978/10000-in k celku zapísaných na LV č. XXXXX, katastrálne územie L. Y., I. V. - L. Y., okres Košice I do dňa 7.1.2012, kedy na základe povolenia vkladu Okresným úradom Košice, katastrálnym odborom došlo k prevodu vlastníckeho práva na nového vlastníka, bytu č. 4 na 1. podlaží bytového domu súpisné číslo 1392 (vchod 19), Štúrova 19 v Košiciach, postaveného na pozemku parcelné číslo 200 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 256 m², spoločných častiach a spoločných zariadení bytového domu, Štúrova 19, súpisné č. 1392 postaveného na pozemku parcelné č. 200 o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 2 188/10000-in k celku, pozemku parcelné č. 200, zastavané plochy a nádvoria o výmere 256 m² o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 2188/10000-in k celku zapísaných na LV č. XXXXX, katastrálne územie L. Y., I. V. - L. Y., okres Košice I do dňa 20.6.2012, kedy na základe povolenia vkladu Okresným úradom Košice, katastrálnym odborom došlo k prevodu vlastníckeho práva na nového vlastníka.

Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa opiera svoje tvrdenia o rozsudok, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, nakoľko žalovaný napadol citovaný rozsudok v čas uplatneným odvolaním. Ďalej uviedol, že už v pôvodnom súdnom konaní 15C/236/2011 žalobkyňa rozšírila svoju žalobu aj o sumu žalovanú v tomto novom podaní, pričom nie je vylúčené, že konajúci súd v rámci odvolacieho konania bude rozhodovať aj o tomto nároku. Preto žalovaný namietal litispendenciu žalobkyňou uplatneného nároku. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

Z pripojeného rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 15C/236/2011-498 zo dňa 12.2.2015 súd zistil, že žalobkyňa žalovala žalovaného o zaplatenie sumy 93,50 Eur s príslušenstvom. Okresný súd Košice I rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 93,50 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 93,50 Eur od 12.11.2014 do zaplatenia, súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy konania vo výške 300 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne zamietol. Ďalej nepripustil zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobkyne zo dňa 27.1.2015. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 116,24 Eur. Zároveň žalovaného súd zaviazal uhradiť trovy štátu vo výške 138,24 Eur na účet Okresného súdu Košice I do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Listom zo dňa 18.9.2012 žalobkyňa odstúpila od Dohody o urovaní zo dňa 24.5.2012 s odôvodnením, že dohoda je nepravdivá, obsahuje nevýhodné podmienky a bola uzatváraná v tiesni vyvolanej potrebou predložiť vyhlásenie predsedu spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome príslušnej správe katastra. Podľa záverov znaleckého posudku vypracovaného v tomto konaní K.. L. J. žalobkyni vznikol nedoplatok za byty č. 3 a č. 4 v celkovej výške 1 388,54 Eur za roky 2009 až 2011 a zároveň žalobkyni vznikol preplatok v celkovej výške 292,60 Eur, teda celkovo nedoplatok predstavoval 1 095,95 Eur. Nájomné bolo v posudzovanom období regulovanou cenou a nebolo možné v súlade s právom dohodnúť vyššie nájomné, tak ako bolo uzavreté v Dohode o urovaní, než určil cenový predpis.

Súd preto v konaní 15C/236/2011 uzavrel, že listom zo dňa 18.9.2012 platne odstúpila žalobkyňa od uzavretej Dohody o urovaní zo dňa 24.5.2012 a žiadala vrátiť preplatok z vyúčtovania vo výške 93,50 Eur. Súd vyslovil záver, že ak žalovaný prijal plnenie z pohľadávky a žalobkyni toto plnenie po platnom odstúpení od Dohody o urovaní nevrátil, získal bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vydať žalobkyni. Ďalej súd právne uzavrel, že oprávnené odstúpiť od dohody žalobkyňa mala, lebo ju uzavrela v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. V tomto konaní súd nepripustil zmenu žaloby žalobkyne v zmysle jej návrhu zo dňa 27.1.2015, v ktorom rozšírila žalobu o zaplatenie sumy 3 008,59 Eur. Voči tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie. Krajský súd v Košiciach svojim rozsudkom č. k. 1Co/172/2015-529 zo dňa 2.3.2016 potvrdil vyššie citovaný rozsudok vo vyhovujúcom nároku a vo výroku o trovách konania. Uvedený rozsudok Krajského súdu v Košiciach nadobudol právoplatnosť dňa 29.4.2016. Rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 15C/236/2011-498 v prvom, v štvrtom a v piatom výroku nadobudol právoplatnosť dňa 29.4.2016, druhý výrok nadobudol právoplatnosť dňa 28.2.2015 a tretí výrok nadobudol právoplatnosť dňa 12.2.2015.

Zo znaleckého posudku č. 11/2014 vyhotoveného znalcom K.. L. J. súd zistil, že menovaný znalec vo svojom znaleckom posudku mal preskúmať správnosť vyúčtovaní za byt č. 3 a byt č. 4 na Štúrovej č. 19 v Košiciach za obdobie od 1.1.2009 do 31.12.2011 a určiť výšku nedoplatkov žalobkyne za služby spojené s užívaním bytov č. 3 a č. 4 ku dňu 24.5.2012. Menovaný znalec vo svojom znaleckom posudku vyčíslil nedoplatok za byty č. 3 a č. 4 nachádzajúce sa v bytovom dome na Štúrovej č. 19 v Košiciach za roky 2009 až 2011 vo výške 1 095,95 Eur.

Žalovaný namietal v tomto konaní litispendenciu a poukázal na to, že o tom istom nároku sa koná aj v konaní na Okresnom súde Košice I spisovej značky 15C/236/2011. Preskúmaním tohto spisu však súd zistil, že predmetom konania tam bolo len zaplatenie sumy 93,50 Eur, pretože rozsudkom súdu prvého stupňa nebola pripustená zmena žaloby v zmysle návrhu žalobkyne zo dňa 27.1.2015. V danom prípade teda súd uvádza, že nešlo o litispendenciu tohto konania.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žalobkyňa zaplatila za roky 2009 až 2011 za byty č. 3 a č. 4, ktoré vlastnila na Štúrovej č. 19 v Košiciach nedoplatok vo výške 4 104,54 Eur dňa 24.5.2012. Následne odstúpila od Dohody o urovaní, ktorú uzavrela so žalovaným dňa 18.9.2012. V konaní spisovej značky 15C/236/2011 súd určil, že toto odstúpenie od Dohody o urovaní zo strany žalobkyne je platné, pretože túto dohodu uzavrela v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok.

V konaní 15C/236/2011 vedenom na tunajšom súde bol podaný znalecký posudok znalcom K.. L. J. č. 11/2014, ktorý určil, že výška nedoplatku žalobkyne za obdobie rokov 2009 až 2011 bol vo výške 1 095,95 Eur. Žalovanému vzniklo takto bezdôvodné obohatenie vo výške 3 008,59 Eur (suma 4 104,54 Eur zaplatená žalobkyňou - skutočný nedoplatok 1 095,95 Eur), od ktorého súd odpočítal sumu 93,50 Eur priznanú žalobkyni v konaní pred Okresným súdom Košice I 15C/236/2011. Súd preto právne uzavrel, že takto vzniklo žalovanému bezdôvodné obohatenie vo výške 2 915,09 Eur, ktoré je povinný žalobkyni vydať. Úroky z omeškania priznal súd žalobkyni zo sumy 2 915,09 Eur odo dňa 25.5.2012, teda nasledujúceho dňa po tom, čo žalobkyňa zaplatila sumu 4 104,54 Eur žalovanému. Výšku úroku z omeškania 9 % ročne súd určil v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z.

Súd sa v konaní zaoberal aj námietkou premičania nároku žalobkyne, ktorú vzniesol v konaní žalovaný. Súd poukazuje na to, že znalecký posudok bol znalcom K.. L. J. vypracovaný dňa 12.9.2014, jeho doručením žalobkyňa sa dozvedela o tom, že jej vzniklo bezdôvodné obohatenie. Sumu 4 104,54 Eur

zaplatila žalovanému dňa 24.5.2012. V zmysle § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dvojročná subjektívna premlčacia lehota uplynula žalobkyni najskôr 12.9.2016, v rámci trojročnej objektívnej lehoty, ktorá uplynula dňa 24.5.2015.

Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ale neúspešnému ich nemožno priznať.

V danom prípade žalobkyňa bola plne úspešná, preto jej súd priznal náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému vo výške 100 %.

2. V podanom odvolaní žiadal žalovaný v zastúpení R. U., aby napadnutý rozsudok bol zmenený a žaloba zamietnutá, pri nesplnení podmienok podľa § 388 CSP zrušiť rozsudok a vec vrátiť na ďalšie konanie, priznať trovy.

O.i. namietal, že je rozdiel v Slovenskom právnom poriadku a od Angloamerického právneho poriadku, preto nemožno prevziať skutočnosti podľa čl. 11 ods.4 CSP z iného spisu. To bolo iné konanie, ktoré je odlišné. Dohodu o urovaní v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok súd prvej inštancie prevzal a tak nedostatočne zistil skutkový stav vo veci.

S uvedeným záverom súdu nemožno súhlasiť. Žalobkyňa totiž v uvedenom konaní poukazovala na tieseň v tom zmysle, že bol na ňu údajne vyvíjaný nátlak zo strany bývalého predsedu S VB Štúra 19 K.. L. a jeho manželky, aby žalobkyňa Dohodu o urovaní podpísala. Toto tvrdenie však nebolo ničím podložené ani preukázané. Zároveň skutočnosť, že žalobkyňa chcela predmetné nehnuteľnosti čím skôr predať, neznamená, že bola v tiesni, svedčí to len o jej osobnom záujme na urýchlennom predaji daných nehnuteľností. Zastávame názor, že je to práve žalobkyňa, ktorá vytvorila dojem neodkladného uzavretia Dohody o urovaní pod zámienkou, že sa objavil vážny záujemca o kúpu týchto nehnuteľností, a tak sa snažila rokovanie o urovaní čo najviac urýchliť s tým, že už vtedy si bola vedomá, že neskôr od predmetnej Dohody o urovaní aj tak odstúpi. Túto Dohodu o urovaní potrebovala mať uzatvorenú len v čase predaja nehnuteľností, aby mala potvrdenie o tom, že na nehnuteľnostiach nie sú žiadne nedoplatky ani dlhy. Len čo nehnuteľnosti úspešne predala, odstúpila od Dohody o urovaní pod zámienkou údajnej tiesne existujúcej pri uzatváraní tejto dohody. V zmysle § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Na základe uvedeného je zrejmé, že odstúpenie od Dohody o urovaní, ktoré urobila žalobkyňa listom zo dňa 18.09.2012, je právnym úkonom, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, preto považujeme toto odstúpenie od Dohody o urovaní za neplatné.

Prvostupňový súd taktiež poukázal na znalecký posudok č. 11/2014 vypracovaný súdnym znalcom K.. L. J. v konaní pod sp. zn. 15C/236/2011, ktorého predmetom bolo preskúmať správnosť vyúčtovaní za predmetné nehnuteľnosti. V zmysle § 585 ods. 1 OZ dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. V zmysle § 585 ods. 3 OZ doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovania. Na základe uvedeného došlo predmetnou Dohodou o urovaní k zániku pôvodných práv a povinností vyplývajúcich z vyúčtovaní za spomínané nehnuteľnosti a k ich nahradeniu novými právami a povinnosťami. Závery znaleckého posudku sú preto irelevantné, a to vzhľadom na to, že záväzok, ktorý bol predmetom znaleckého skúmania, bol nahradený novým záväzkom vyplývajúcim z Dohody o urovaní. V Dohode o urovaní sa žalobkyňa zaviazala na úhradu sumy vo výške 4.104,54 EUR, ktorú žalovanému aj uhradila, čím došlo k splneniu tohto jej záväzku. Z týchto dôvodov trváme na tvrdeniach, že na strane žalovaného nedošlo k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu, a teda žalobkyňa nemá nárok na žiadne plnenie zo strany žalovaného.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyňa navrhla potvrdiť rozsudok ako vecne správny a priznať 100% trov odvolacieho konania.

Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 13C/76/2015 - 82 zo dňa 11.11.2016 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.915,09 EUR s 9% ročným úrokom z omeškania od 25.5.2012 do zaplatenia a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Voči uvedenému rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie zo dňa 20.2.2017 podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) ah) C.s.p., a to z dôvodu, že súd nevykonal dokazovanie spôsobom objasnenia okolností existujúcich medzi žalobkyňou a žalovaným pri uzatváraní Dohody o urovaní zo dňa 24.5.2015, a zároveň podľa názoru žalovaného súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca uvádza, že vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie je právne i vecne správne, a zároveň uvádza, že žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol ani jednu relevantnú skutočnosť, ktorá by odôvodňovala súd zmeniť alebo zrušiť toto rozhodnutie.

S tvrdením žalobcu, že postup súdu, ktorým súd ohľadom posúdenia platnosti Dohody o urovaní zo dňa 24.5.2015 poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 15C/236/2011, nie je prípustný, sa nie je možné stotožniť.

Žalobca uvádza, a to s poukazom na platnú právnu úpravu a ustálenú súdnu prax, že pokiaľ je predmetom konania iný (nie ten istý) nárok, zásadne platí, že ak v skončenom konaní procesných strán došlo právoplatným súdnym rozsudkom k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa aj tento (nový) nárok (neidentický s predmetom skončeného konania) odvodzuje, súd v tomto ďalšom (novom) civilnom sporovom konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky (ktorá právoplatný - súdnym výrokom sa už vyriešila ako vec sama), je týmto vyriešením viazaný.

Nesmie preto vychádzať z iného záveru ohľadom existencie, resp. neexistencie platobnej povinnosti (príslušného nároku na plnenie) medzi tými istými procesnými stranami, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté. Raz vydané právoplatné rozhodnutie je zásadne nezmeniteľné. Vzhľadom na vyššie uvedené, predovšetkým z dôvodu hospodárnosti konania, žalobca nepovažuje za podstatné sa vyjadrovať k ďalším tvrdeniam žalovaného ohľadom neplatnosti odstúpenia od Dohody o urovaní.

4. Odvolací súd postupom podľa § 485 CSP preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie je neopodstatnené, rozsudok je vecne správny a treba ho potvrdiť podľa § 387 CSP a odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku.

5. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP spočíva aj v tom, že procesným postupom alebo aj rozhodnutím súdu došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu CSP, ale aj kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie, právo na preskúmanie rozhodnutia.

6. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

7. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len SR) opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl.46 ods.1 Ústavy SR (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), Čl.36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.) a Čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.) je aj právo na korektné odôvodnenie.

8. Podľa čl. 46 ods.1 úst. zák. 460/1992 Zb. (ďalej len Ústava SR) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

9. Podľa čl. 47 ods.3 Ústavy SR všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

10. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

11. Podľa čl.6 ods.1,2 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

12. Podľa § 220 ods.2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

14. Pre účastníka konania, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie to znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje - ak s rozhodnutím nie je spokojný - efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním (§ 355 CSP), t. j. aby mohol odvolanie odôvodniť z hľadiska § 365 ods.1 CSP, lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje iba nedostatočné dôvody, v takom prípade strana sporu objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia (postupu súdu) a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný.

15. Preto, ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov.

16. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 CSP a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľný a je riadne odôvodnený.

17. Aj z pripojeného spisu (k námietkam odvolateľa je treba uviesť), jednoznačne vyplýva, že možno z tohto pripojeného spisu a tam vykonaných dôkazov vychádzať pri obstarávaní skutkového stavu, čo nevyklučuje jednoznačne CSP. Tvrdenie, že znalecký posudok je nesprávny, je nepresvedčivé a účelové, keďže v odvolacom konaní žiadny iný znalecký posudok alebo iné odborné vyjadrenie nebolo predložené súdu prvej inštancie a ani odvolaciemu súdu.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 CSP a plne úspešnej žalobkyni priznal ich v celom rozsahu, o ich výške rozhodne súd prvej inštancie.

19. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.